

Fenyvesi Félix Lajos

Ó, vigyázva lépj
a fűre: anyám holtan
ott esett össze!

★

Mint tigris lépte,
oly puhán s félelmesen
surran a halál.

★

Kialudt fénye
a napnak, és te kereszt-
úthoz érkeztél.

★

Rongyos kabátban
áll az új század bódék
s paloták között.

★

Hajnal-derengés.
Késve tűzi Isten az
égre a Napot.

★

Minden verset ír:
madár hóra, szél vízre,
én az égre föl.

Tavaszi illata.
Fák, virágok varázsa.
Csodás temető.

★

Fehér krizantém
sírodon, a lábaddal
sötét fűzfa: ÉN.

★

Tengert átvágó
madárraj. Ó, a partot
hányan érik el?

★

Régi sírkövek,
olvashatatlan nevek.
Ifjú katonák.

★

Szívverés-mélyben
született imák. Némán
is érti Isten.

★

Noteszlapokon
utolsó verseidet
vér ütötte át.